

Національна академія правових наук України (м. Київ, Україна)
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»
(м. Ужгород, Україна) (Юридичний факультет)
Університет Коменського
(м. Братислава, Словачка Республіка) (Юридичний факультет)
Грацький університет імені Карла і Франца
(м. Грац, Республіка Австрія) (Юридичний факультет, Центр східноєвропейського права)
Тринавський університет
(м. Трнава, Словачка Республіка) (Юридичний факультет)
Західний університет ім. Васіле Голдіш
(м. Арад, Румунія) (Юридичний факультет)
Університет Матей Бела в Банській Бистриці
(м. Банська Бистриця, Словачка Республіка) (Юридичний факультет)
Університет Павла Йозефа Шафарика
(м. Кошице, Словачка Республіка) (Юридичний факультет)
Вільнюський університет (м. Вільнюс, Литовська Республіка) (Юридичний факультет)
Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого (м. Харків, Україна)
The Grassroots Institute (м. Монреаль, Канада)
Всеукраїнська громадська організація «Асоціація українських правників» (Україна)
Громадська організація «Університетський центр соціальної та правової підтримки»
(м. Ужгород, Україна)
Центр українсько-європейського наукового співробітництва (м. Ужгород, Україна)
Європейська асоціація студентів права України (Україна)

XVII Міжнародна науково-практична конференція

ЗАКАРПАТСЬКІ ПРАВОВІ ЧИТАННЯ. РЕЛОКАЦІЯ В УМОВАХ ЕКСТРАОРДИНАРНИХ ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ

25–26 квітня 2025 року

**Львів – Торунь
Liha-Pres
2025**

Рекомендовано до друку Вченою радою
юридичного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,
протокол № 11 від 17 квітня 2025 року.

НАУКОВА РАДА КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова наукової ради конференції – **Ярослав Лазур** – доктор юридичних наук, професор, декан юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»;

Олександр Рогач – доктор юридичних наук, професор, проректор з науково-педагогічної роботи ДВНЗ «УжНУ»;

Анатолій Гетьман – академік НАПрН України, доктор юридичних наук, професор, ректор Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого;

Doc. JUDr. **Eduard Burda**, PhD – декан юридичного факультету Університету Коменського (м. Братислава, Словачька Республіка);

Univ.-Prof. DDr. Dr. h.c. **Wieser Bernd** – директор Центру східноєвропейського права Грацького університету імені Карла і Франца (м. Грац, Республіка Австрія);

Univ. Prof. Doc. JUDr. **Marianna Novotná**, PhD – деканка юридичного факультету Трнавського університету (м. Трнава, Словачька Республіка);

Assoc. Prof. **Remus Daniel Berlingher**, PhD – декан юридичного факультету Західного університету імені Васіле Голдіш (м. Арад, Румунія);

Doc. JUDr. **Adrian Vasko**, PhD. – декан юридичного факультету Університету Матей Бела в Банській Бистриці (м. Банська Бистриця, Словачька Республіка);

Prof. JUDr. **Miroslav Štrkolec**, PhD. – декан юридичного факультету Університету Павла Йозефа Шафарика (м. Кошице, Словачька Республіка);

Doc. dr. **Haroldas Sinkūnas** – декан юридичного факультету Вільнюського університету (м. Вільнюс, Литовська Республіка);

Євген Гетьман – член-кореспондент НАПрН України, доктор юридичних наук, професор, Головний учений секретар НАПрН України;

Василь Костицький – доктор юридичних наук, професор, академік Національної академії правових наук України, професор кафедри теорії та історії права та держави Навчально-наукового інституту права КНУ ім. Тараса Шевченка, голова Всеукраїнської громадської організації «Асоціація українських правників»;

Дмитро Лученко – доктор юридичних наук, професор, проректор з наукової роботи Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого;

Dr. **Hasrat Arjument** – президент-засновник і генеральний директор The Grassroots Institute, співголова RISG-Центральна Азія, GYRP 2026 (м. Монреаль, Канада);

ThLic. Mgr. **Michaela Moravčíková**, ThD – заступниця декана з міжнародних зв'язків юридичного факультету Трнавського університету (м. Трнава, Словачька Республіка).

Doc. JUDr. **Alta Tymofeyeva**, PhD – доцентка кафедри міжнародного права юридичного факультету Карлового університету (м. Прага, Чеська Республіка).

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Голова організаційного комітету – **Володимир Смолянка** – доктор медичних наук, професор, ректор ДВНЗ «УжНУ»;

Заступник голови організаційного комітету – **Вадим Піштя** – доктор філософії, заступник декана юридичного факультету з наукової роботи ДВНЗ «УжНУ»;

Заступниця голови організаційного комітету – **Наталія Петрецька** – кандидатка юридичних наук, доцентка, заступниця декана юридичного факультету з міжнародних зв'язків ДВНЗ «УжНУ»;

Андрій Андрушко – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри кримінально-правової політики ДВНЗ «УжНУ»;

Дмитро Белов – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного права та порівняльного правознавства ДВНЗ «УжНУ»;

Юрій Бисага – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри конституційного права та порівняльного правознавства ДВНЗ «УжНУ»;

Олександр Білаш – кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права ДВНЗ «УжНУ»;

Сандра Болдіжкар – докторка юридичних наук, професорка, професорка кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права ДВНЗ «УжНУ»;

Світлана Булеца – докторка юридичних наук, професорка, завідувачка кафедри цивільного права та процесу ДВНЗ «УжНУ»;

Михайло Віхляєв – доктор юридичних наук, професор, директор Центру українсько-європейського наукового співробітництва, професор кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права ДВНЗ «УжНУ»;

Діана Ворон – кандидатка юридичних наук, доцентка кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права ДВНЗ «УжНУ»;

Іван Габані – доктор філософії, голова Ради молодих вчених юридичного факультету ДВНЗ «УжНУ»;

Михайло Геревич – доктор філософії, доцент кафедри теорії та історії держави і права ДВНЗ «УжНУ»;

Олег Головок – кандидат економічних наук, засновник та директор Видавничого дому «Гельветика»;

Ярослав Греца – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри господарського права ДВНЗ «УжНУ»;

Віктор Заборовський – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільного права та процесу ДВНЗ «УжНУ»;

Тетяна Карабін – докторка юридичних наук, професорка, завідувачка кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права ДВНЗ «УжНУ»;

Василь Копча – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінально-правової політики ДВНЗ «УжНУ»;

Ельвіра Кормош – президентка Ужгородського локального осередку Європейської асоціації студентів права України;

Ольга Котляр – кандидатка юридичних наук, доцентка, завідувачка кафедри міжнародного права ДВНЗ «УжНУ»;

Марія Менджул – докторка юридичних наук, професорка, професорка кафедри цивільного права та процесу ДВНЗ «УжНУ»;

Микола Палінчак – доктор політичних наук, професор, декан міжнародних економічних відносин ДВНЗ «УжНУ»;

Іван Переш – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри теорії та історії держави і права ДВНЗ «УжНУ»;

Ігор Пирого – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного права та порівняльного правознавства ДВНЗ «УжНУ»;

Терезія Попович – кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри теорії та історії держави і права ДВНЗ «УжНУ»;

Вадим Рошканюк – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри господарського права ДВНЗ «УжНУ»;

Антоніна Сабовчик – кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка кафедри цивільного права та процесу ДВНЗ «УжНУ»;

Михайло Савчин – доктор юридичних наук, професор, директор НДІ порівняльного публічного права та міжнародного права ДВНЗ «УжНУ»;

Микола Сийпюкі – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри кримінального права та правоохоронної діяльності ДВНЗ «УжНУ»;

Ярослав Ступник – кандидат юридичних наук, доцент, завідувач кафедри кримінального права та правоохоронної діяльності ДВНЗ «УжНУ»;

Павло Черевко – кандидат юридичних наук, професор, заступник декана юридичного факультету з навчальної роботи ДВНЗ «УжНУ»;

Роман Фрідманський – кандидат юридичних наук, професор, заступник декана юридичного факультету з навчальної роботи ДВНЗ «УжНУ»;

Ірина Хохлова – кандидатка юридичних наук, заступниця декана юридичного факультету з навчально-виховної роботи ДВНЗ «УжНУ».

3 18 **Закарпатські правові читання. Релокація в умовах екстраординарних правових режимів : матеріали XVII Міжнародної науково-практичної конференції, м. Ужгород, 25–26 квітня 2025 р. Львів – Торунь : Liha-Pres, 2025. – 548 с.**

ISBN 978-966-397-493-4

УДК 34:314.151"364"(062.552)

ISBN 978-966-397-493-4

©Ужгородський національний університет, 2025

© Українсько-польське наукове видавництво

«Liha-Pres», 2025

ЗМІСТ

НАПРЯМ 1. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ РЕЛОКАЦІЙ

Pakt migracyjny Unii Europejskiej

Aleksandra CICHNA..... 16

Надзвичайне законодавство у сфері релокації підприємств: питання
ефективності та відповідності міжнародним стандартам

Олексій ВОЛОХОВ 19

Міжнародно-правові аспекти релокації: виклики для адвокатської діяльності,
доступ до правової допомоги та міжнародний обмін інформацією

Іван ГАБАНІ 23

Основні напрямки міжнародного співробітництва у боротьбі з корупцією

Анастасія ІГНАТЧЕНКО 26

Досвід окремих зарубіжних держав щодо забезпечення
конституційних прав: виклики релокації

Ірина СОПЛІКО..... 30

Політико-правові аспекти російсько-української війни

Вікторія ТУРЯНИЦЯ 33

Правові аспекти релокації у міжнародному праві: виклики та перспективи

Наталя ФІЛІПЕНКО..... 37

НАПРЯМ 2. РЕЛОКАЦІЯ ПРИВАТНОГО ТА ПУБЛІЧНОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ ЕКСТРАОРДИНАРНИХ ПРАВОВИХ РЕЖИМІВ: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ ТА ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВИЙ АНАЛІЗ

Глобалізація: сутнісні аспекти, виклики та пошук балансу

Андріанна БАДИДА, Дмитро ПЕЦА..... 42

До питання розвитку механізмів реалізації державної політики у сфері
подолання наслідків воєнних дій в Україні

Сергій БСЛАЙ, Олександр ШВЕНКО 46

Вплив радянської політики примусової релокації на формування політичної
свідомості та стратегій опору В'ячеслава Чорновола та Юрія Шухевича

Андрій ВАЛІВКО 49

Щодо змісту суб'єктивного майнового права інтелектуальної власності

Іван ВАЩИНЕЦЬ 53

Вплив релокації на правовий режим переміщення документів нотаріального діловодства в умовах воєнного стану	
Лідія ВДОВІЧЕНА	57
Релокація через окремі питання фронтирності в українському національному кримінологічному вимірі	
Євгенія ГЛАДКОВА, Іван КРИЩАК	61
Деякі питання релокації в умовах воєнного стану в Україні	
Марія ДОЛИНСЬКА	70
Релокація приватного та публічного сектору в умовах екстраординарних правових режимів: історико-правовий та теоретико-правовий аналіз	
Дмитро КОБЕРНИК	73
Понятійно-правове мислення у Давньому Римі: начала науки	
Денис КУЧЕРЕНКО	75
Месопотамія між Римом і Персією: політико-правові засади функціонування фронтиру та релокація населення на підставі угоди 363 р.	
Віктор МЕЛЬНИК	79
Співвідношення понять «релокація» та «внутрішнє переміщення» в контексті дії правового режиму воєнного стану	
Ірина НЕГУЛЯЄВА	84
Європейські стандарти захисту персональних даних	
Юрій ОНЩИК	87
Податковий комплаєнс як інструмент підтримки бізнесу під час релокації в умовах воєнного стану	
Олександр ОСАВОЛЮК	90
Спадкові договори: переваги та недоліки	
Валерія ПАНАСЮК	93
Цінність правопорядку в умовах надзвичайного правового режиму	
Наталія ПАРХОМЕНКО	95
Правові аспекти регулювання демографічних процесів в Україні в умовах екстраординарних правових режимів: аналіз правових викликів та рішень	
Іван ПЕРЕШ, Тетяна-Кароліна ШАНДОР	99
Enterprises relocation under martial law in Ukraine: some aspects	
Tereziiia POPOVYCH, Maryana TOPOLNYTSKA, Yana BARYSKA, Oksana MASLYUK	103
Правомірність правочинів: питання співвідношення приватних та публічних інтересів	
Іван РУЩАК	107

Податкові спори, що виникають при релокації підприємств в умовах екстраординарних правових режимів Руслан ФАТЬЯНОВ	111
Про використання терміна «співмірність» у Нормативних постановках Конституційного Суду Республіки Казахстан Тетяна ЧЕХОВИЧ	114

НАПРЯМ 3. ПРАВОВІ ПРОБЛЕМИ МОБІЛЬНОСТІ В УМОВАХ НАДЗВИЧАЙНИХ РЕЖИМІВ: КОНСТИТУЦІЙНІ, ЕКОНОМІЧНІ, СОЦІАЛЬНІ ТА КУЛЬТУРНІ АСПЕКТИ

Гуманізм як ключовий вектор розвитку сучасної правової держави Мирослава БЄЛОВА, Дмитро БЄЛОВ	117
Розробка ІТ-системи оповіщення та реагування на надзвичайні ситуації в умовах війни Дмитро БОНДАР, Василь ПОПОВИЧ, Назарій КОВАЛЬ, Ростислав ГРИНИК, Володимир КОВАЛЬ	120
Стратегічні аспекти перспектив збереження ідентичності кримськотатарського народу в умовах внутрішніх переміщень в Україні Юрій ГАВРИЛІВ	123
Цивільна правоздатність колективного суб'єкта в праві Стародавнього Риму Андрій ГОЛОВАЧ, Михайло ГЕРЕВИЧ	125
Конституційні аспекти забезпечення прав людей під час примусової релокації в умовах збройного конфлікту Катерина ДРАНЧАК	128
Конституційні засади захисту економічної конкуренції в Україні Олександр ДЯКУЛИЧ	130
Перспективи законодавчого забезпечення житлових прав внутрішньо переміщених осіб в Україні Ігор МАМОНТОВ	134
Релокація як фактор впливу на своєчасне проведення виборів в Україні в умовах російської агресії Олег МАРЦЕЛЯК	137
Заходи забезпечення права на медичну допомогу із застосуванням телемедицини в умовах мобільності пацієнтів Олександр МИХАЙЛІЧЕНКО	141
Питання визначення підсудності у справах спеціального кримінального провадження (in absentia) Назар ПЕТРИШИН, Наталія ГРИГА	145
Оновлення Кодексу суддівської етики: виклик часу Назар ПЕТРИШИН	149

ЗАХОДИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА МЕДИЧНУ ДОПОМОГУ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ТЕЛЕМЕДИЦИНИ В УМОВАХ МОБІЛЬНОСТІ ПАЦІЄНТІВ

Олександр МИХАЙЛІЧЕНКО

*аспірант 1 року навчання кафедри економічного права
та економічного судочинства*

*Навчально-наукового інституту права
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
м. Київ, Україна*

З 2022 року мільйони українців були змушені покинути свої домівки, а відтак і звертатися за медичною допомогою за новим місцем проживання. Для збереження таким мобільним групам громадян доступу до якісної медичної допомоги, заклади охорони здоров'я усіх форм власності все активніше впроваджують технології телемедицини (далі – «**телемедицина**») – комплекс дій, технологій та заходів, що забезпечує надання медичної допомоги через технології дистанційного зв'язку.

Актуальність телемедицини як інноваційної технології демонструється тим фактом, що у 2024 році українські медики провели 9,8 мільйона дистанційних консультацій із пацієнтами за даними Національної служби здоров'я України. Хоча частка консультацій становить лише близько 6% від загальної кількості медичних взаємодій, спостерігається стійка тенденція до зростання запиту на віддалені зустрічі. Експерти проєкту «Сталий розвиток національних систем охорони здоров'я (LHSS)» у своєму дослідженні відмічають зростання телемедичних консультацій у прифронтових областях (Харківській, Дніпропетровській). Це також спостерігається у регіонах зі значною кількістю внутрішньо переміщених осіб (далі – «**ВПО**»), особливо у місті Києві та у Львівській області)¹. Відповідно, телемедицина є ефективною інноваційною технологією, що спроможна зменшити навантаження на систему охорони здоров'я та дозволить ВПО отримувати належну медичну допомогу в умовах постійного переміщення з одного регіону в інший.

¹ USAID. (2024). Звіт про оцінку ресурсів закладів охорони здоров'я України, пов'язаних із наданням телемедичних послуг. <https://bit.ly/420816x>

Абсолютна кількість телеконсультаций зростає, але їхня частка в загальній кількості медичних консультацій все ще невелика (5%)². Щоб система охорони здоров'я могла впоратися зі зростаючим обсягом запитів, держава провела низку законодавчих реформ. З 2025 року лікарі отримали більше прав у наданні медичної допомоги із застосуванням телемедицини, що підкреслює актуальність аналізу таких змін та подальших напрямків їхнього розвитку.

Безпосередні засади права на медичну допомогу із застосуванням телемедицини закріплені у ст. 49 Конституції України, яка гарантує кожному право на охорону здоров'я, медичну допомогу та медичне страхування. Деталізація цього права міститься у ст. 284 Цивільного кодексу України і включає на отримання кваліфікованої медичної допомоги, вибір лікаря та його заміну, вибір методів лікування відповідно до рекомендацій спеціаліста³. Власне медичну допомогу визначають як будь-які заходи, що спрямовані на охорону здоров'я, збереження життя людини, профілактику захворювань і які впроваджуються співробітниками лікувально-профілактичних закладів будь-якої форми власності або медичними працівниками приватної практики⁴.

Згідно зі ст. 6 Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (далі – **«Основи»**), кожен громадянин має право на доступні медичні та реабілітаційні послуги із застосуванням телемедицини та телереабілітації⁵. Порядок надання медичної допомоги із використанням телемедицини врегульовано ст. 35-6 Основ. Ст. 20 зазначеного документа передбачає, що держава сприяє науковим дослідженням у сфері охорони здоров'я і впровадженню їхніх результатів у діяльність закладів і працівників охорони здоров'я шляхом залучення державних коштів та інших джерел фінансування. Ці норми також охоплюють і телемедицину.

Загалом для реалізації права на медичну допомогу із застосуванням телемедицини, заклади охорони здоров'я вже застосовують такі заходи, як телемедичні консультації та консилиуми (відбуваються через спеціальні системи), організація домашнього телеконсультування (безпосередній зв'язок пацієнта та лікаря через відеозв'язок), а також

² USAID. (2024). Звіт про оцінку ресурсів закладів охорони здоров'я України, пов'язаних із наданням телемедичних послуг. <https://bit.ly/420816x>

³ Цивільний кодекс України № 435-IV (2003). <https://bit.ly/3DVmyis>

⁴ Гладун, З. С. (2014). Режим надання медичної допомоги: поняття, види й адміністративно-правове регулювання. *Право України*, (3), 206–214.

⁵ Закон України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» № 2801-XII (1992). <https://bit.ly/3Y6gWJE>

виконання медичних маніпуляцій і оперативних втручань із використанням дистанційних технологій⁶.

Інститут телемедицини в Україні існував ще до 2022 року. Водночас саме активізація бойових дій сприяла зростанню інтересу до розвитку цієї галузі. У Стратегії розбудови телемедицини в Україні № 625-р від 2023 року (далі – «**Стратегія № 625-р**») передбачено, що доступ до медичної допомоги із застосуванням телемедицини для ВПО та маломобільних груп втілюватиметься завдяки таким конкретним заходам:

- гармонійна розбудова ієрархічної інфраструктури телемедицини, орієнтованої на пацієнта;
- розробка інформаційно-комунікаційних систем, мобільних додатків та спеціалізованих телемедичних рішень відповідно до змісту медичних послуг;
- розробка процесів надання медичних і реабілітаційних послуг із застосуванням телемедицини та телереабілітації;
- впровадження стандартів і протоколів взаємодії, обміну, зберігання та використання медичної інформації в межах телемедицини;
- інформування пацієнтів про можливості отримання медичної допомоги засобами телемедицини та доступу до власної медичної інформації⁷.

У 2025 році ефективність цих заходів в межах Стратегії № 625-р планується оцінити за такими показниками, як внесення змін до релевантних нормативно-правових актів та проведення інформаційної кампанії, спрямованої на популяризацію телемедицини серед населення на національному, регіональному та місцевому рівнях.

На виконання першого індикатора у січні 2025 року запроваджені такі новації у сфері телемедицини:

- лікарі первинної медичної допомоги отримали право надавати окремі послуги за місцем проживання пацієнта або дистанційно;
- у сфері паліативної допомоги лікар може призначати та контролювати лікування дистанційно, а також навчати родичів пацієнта доглядати за ним;
- в екстреній медичній допомозі тепер передбачена можливість прийому та обробки медичних даних пацієнта безпосередньо від бригад швидкої допомоги та інших закладів охорони здоров'я.

⁶ Дюжев, Д. (2023, 1 серпня). *Як застосовуються засоби телемедицини для надання медичної допомоги?* Національна асоціація адвокатів України. <https://bit.ly/3DJ8jNL>

⁷ Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Стратегії розбудови телемедицини в Україні» № 625-р (2023). <https://bit.ly/3Y100DK>

Натомість пацієнти:

- можуть отримувати медичні консультації, діагностику та навіть спостереження за станом здоров'я без необхідності особистого візиту до лікаря;
- можуть отримувати медичні вироби та засоби телемедицини для використання вдома, а також проходити навчання з їх використання – у випадку надання для родичів дитини, яка отримує паліативну допомогу;
- в межах первинної ланки мають право отримувати послуги телемедицини у своєму місці проживання, якщо лікар вважатиме це доцільним⁸.

Наразі невідомі результати виконання інформаційної кампанії в напрямку телемедицини. Однак зі сторони державних органів вже спостерігається активність у цьому напрямку. З відкритих джерел відомо, що Міністерство охорони здоров'я України у 2025 році ухвалило рішення про впровадження пілотних технологій телемедицини у Чернігівській області, до якої мають поставити близько 60 апаратів для надання відповідної медичної допомоги⁹.

Таким чином, телемедицина має значно полегшити доступ до медичної допомоги для таких мобільних груп населення як ВПО. Засобами забезпечення права на таку допомогу із застосуванням телемедицини є консультації та консилиуми, медичні маніпуляції та оперативні втручання із застосуванням дистанційних технологій. Для популяризації телемедицини держава надала нові повноваження лікарям щодо дистанційного супроводу пацієнтів. Водночас їхню практичну ефективність та вплив на доступність медичних послуг можливо буде об'єктивно оцінити лише з часом та з урахуванням ресурсних можливостей державних органів здійснювати подальші реформи у сфері охорони здоров'я.

⁸ Наказ Міністерства охорони здоров'я України «Про затвердження Змін до деяких нормативно-правових актів Міністерства охорони здоров'я України» № 167 (2025). <https://bit.ly/4cderuu>

⁹ Суспільне Мовлення. (2025, 12 березня). Чернігівська область може стати однією з пілотних у телемедичних технологіях. <https://bit.ly/3DK6Erg>

МАТЕРІАЛИ
XVII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

«ЗАКАРПАТСЬКІ ПРАВОВІ ЧИТАННЯ.
РЕЛОКАЦІЯ В УМОВАХ
ЕКСТРАОРДИНАРНИХ ПРАВОВИХ
РЕЖИМІВ»

25–26 квітня 2025 року

Підписано до друку 18.04.2025. Формат 60х84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 31,85. Наклад 100. Замовлення № 0425-043.
Ціна договірна. Віддруковано з готового оригінал-макета.

Українсько-польське наукове видавництво «Liha-Pres»
79000, м. Львів, вул. Технічна, 1
87-100, м. Торунь, вул. Лубічка, 44
Телефон: +38 (050) 658 08 23
E-mail: editor@liha-pres.eu
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 6423 від 04.10.2018 р.